

בכפר מנחם

גיליון מס. 249

תמוז התשע"ז יולי 2017

כפר מנחם

יבדי אן זיג העושים לכבה א' מקרים זביג ספר "האשה"

צילמה: אסתי אלברט

החופש הגדול / נעמי שמר

הכל אני יכול בחופש הגדול
לצמוח ולגדול בחופש הגדול
ללבוש כינור כחול בחופש הגדול
וככה לעמול בחופש הגדול

הכל הכל אני יכול
כי זה החופש הגדול

כמעט הכל אפשר בחופש הגדול:
אולי ניסע לכפר בחופש הגדול
לרוץ שם בקציר בחופש הגדול
וקצת לקצור חציר בחופש הגדול

הכל הכל אני יכול
כי זה החופש הגדול

אבל הכי נחמד בחופש הגדול
פשוט להיות לבד בחופש הגדול
ועל חולות זהב בחופש הגדול
לשכב לי על הגב בחופש הגדול

הכל הכל אני יכול
כי זה החופש הגדול

פעילות ועד הורי כיגור ו'

השנה התרכז ועד ההורים של כיתות ו' בבית ספר האלה בפעילויות המתאימות לשכבה הבוגרת בבית הספר.

אירועי השיא שלנו קרו בסוף השבוע האחרון של חודש יוני בו קיימנו את מסע העליה לצפית ואחריו חגגו הילדים במסיבה בפרלמנט.

ביום רביעי בשבוע האחרון של השנה הופיעו ילדי שכבה ו' בבית הבנים בהופעת הסיום שלהם של בית הספר האלה.

המופע המקסים אורגן והופק על ידי צוות בית הספר, אנחנו ההורים סייענו בעיקר בלוגיסטיקה מסביב, כיבוד להופעה, עזרה בצילומים, בהכנת התפאורה ועוד. וישבנו בערב עצמו ופשוט התרגשנו ונמלאנו גאווה.

ביום שישי, היום האחרון של הילדים בבית הספר, בשעות אחר הצהרים נפגשנו כל הילדים ונציגי הורים ביער חרובית.

אחרי טקס קצוצר, נדרשו הילדים לעבור דרך רשת חבלים יחד ומיד אחרי המעבר באתגר יצאנו כגוש אחד למסע הרגלי לבית ספר צפית. בדרך חילקנו לילדים ולהורים המלווים אבטיחים קרים, קרטיבים ומים, ועם כינסתם לצפית חיכינו כולנו, יחד עם כל המשפחות, מנהל בית ספר צפית- גיא, ומנהלת החטיבה אורית ובהתרגשות ומחיאות כפיים קיבלנו את הילדים הנרגשים והמרוצים.

בצפית ערכנו טקס קצר, שרנו לילדים שיר שהוכן במיוחד לאירוע, והפרחנו 6 בלונים עליהם כתבו הילדים משאלות לקראת המעבר לצפית.

ואחרי כל הטקסים וההתרגשויות צעדו הילדים לפרלמנט, שם הכנו להם אפטר פארטי כיאה לשכבה ו' המוצלחת והבוגרת.

פינקנו אותם באוכל, שתיה, ממתקים, מוסיקה, משחקי מחשב ומשחקי שולחן, כך שכל אחד ואחת מהם יוכלו לפרוק את ההתרגשות מהימים האחרונים באופן שנוח לו/לה. הילדים נהנו, רקדו, שמחו וחזרו עייפים ומרוצים להתחלת החופש הגדול.

חשוב לציין שכל זאת בהפקת הורי ועדי כיתות ו' משלושת ישובי בית הספר, שיתוף הפעולה, חלוקה התפקידים, וההתנדבות מכל הלב של הורי השכבה גרמו לארועים להיות מוצלחים ומרגשים עבור כולנו. שיהיה לכולנו בהצלחה בצפית וחופש נעים.

נציגי ועד הורי כיתות ו' בית ספר האלה

צילמה: ענת שטיינברג

כסמים מערכת הסיום של כגוגו ו'

יגאל קליין

המופע היה מרשים – מאוד יפה, מושקע ומגוון עם ריקוד, שירה ותנועה ומופע ג'אג'לינג. המופע היה מושקע גם מצד הילדים וגם מצד צוות המורים ומחנכות. אורית לפידות, שניצחה על המלאכה עשתה יופי של עבודה..

מירית לוי.

סיום כיתות ו' שהפיק בית ספר "האלה" בבית הבנים, היה מרהיב ומרשים. המופע היה מגוון מבחינה תנועתית, מגוון בשירים, כשהשיר המוביל היה "השביל הזה מתחיל כאן" של אהוד בנאי. כהורים חשנו מאוד שמחים שהשביל של ילדנו במערכת החינוך התחיל בביה"ס "האלה". המופע שיקף מאיכויות בית הספר – לא "שיגעו" את הילדים בחודשים של חזרות ו"הרימו" את המופע תוך חודש, בו הילדים עבדו וטרחו, בעזרת כוחות פנימיים של בית הספר. יכולת כה מרשימה מעידה על התגייסות המורים, ניהול טוב ותחושת מחוייבות של התלמידים. בקיצור יופי! המסע ל"צפית", בארגון ההורים, התחיל בצעדה כיתתית שהחלה ביער חרובית והסתיימה באווירה של שכבה אחת ב"צפית". בצפית בורכו הילדים ע"י אורית רובק מנהלת החטיבה וע"י גיא ישראלי מנהל בית הספר, מה שהעביר מסר שמגיעים לבית חדש. אחרי הטקס ב"צפית" הילדים צעדו ל"פרלמנט", שם ארגנו להם ההורים מסיבה. אכן, סיום חגיגי ומרשים לבית הספר היסודי.

דקלה חומסקי

הייתה הפקה רצינית, מתוכננת ומושקעת. בתחילת הערב היה טקס מכובד ומרשים (וגם קצת ארוך...), ואחריו ההצגה. במהלך הטקס שולבו "טעימות" מהחוגים השונים, ובמיוחד התרשמתי מהג'אג'לינג – שהיה מופע היה מרהיב ממש כמו קרקס. בחלק של ההצגה, ההשקעה ניכרה בכל- כתיבת הטקסט, ההמחזה והביצוע של הילדים - הכל היה ברמה גבוהה. בהצגה שילבו שירים, ריקודים וטקסטים, הילדים היו מקסימים וחמודים, לקחו מאוד ברצינות את הכל, הם היו בתוך זה, עזרו אחד לשני וראו את היחד שלהם. לסיכום, היה ערב מושקע ומרגש.

הסיכור והרצף לנאנצליזם

הפסיכולוגית **תמר דותן** (פסיכולוגית קלינית בכירה ומומחית לטיפול במתבגרים) תיארה בקיצור את הסיבות והנסיבות לביטויי ואנדליזם, אצל נוער נורמטיבי, שאינו עבריין. ואלו דבריה:

שתי סיבות עיקריות לביטויי ואנדליזם:

*ואנדליזם ע"י בני נוער מונע מתוך רצון ל- action, להתרגשות שבעשייה. ואנדליזם נותן לנערים הרגשה שהם יוצרים משהו – **מכניסים שניו בעולם, בסביבה.**

על הבריות מקובלת הדרך החיובית של יצירה – עבודות בחומר, ציור וכו'. זה יכול להתבטא גם בבניה פיזית – מלונה לכלב, בניית נדנדה ועוד, או פעילות אחרת עם הידיים, שעיקרה הכנסת שינוי בסביבה – בניית זולה, גידול כלב, זריעת פרחים או ירקות, סריגה, ועוד כאשר תחפצו. גם טיפוח החדר, או הבית, מכניס שינוי ברמות שונות, החל מסידור וניקיון, דרך קישוט ועיצוב, עד שינוי הארכיטקטורה הפנימית של החדר, או הבית. בניית מתקנים צופיים, הנעשית בקן וכן הכנת דגמים וכרזות לפרסום הפעילות, גם הן יכולות להיות עשיות מרגשות, הנותנות את הסיפוק של שינוי הסביבה.

גם הרס הוא הכנסת שינוי בסביבה. ההרס קל יותר לביצוע. לצייר דרוש זמן רב, לקרוע ניתן מהר, לכן צעירים מתפתים לעיתים להרוס..

עשייה בונה דורשת לעיתים קרובות השקעה ממושכת. לעיתים יש סיפוק תוך כדי העשייה, אבל את התוצאה הסופית המספקת, רואים רק לאחר זמן. היתרון הגדול הוא, שבמקרים רבים התוצאה נשארת לאורך זמן, וכך מחזקת את ההרגשה שכדאי היה להשקיע: להשקות את הצמחים, להאכיל את האפרוחים, לסייד את הקיר, לתקוע מסמר לתליית תמונה, לתפור וילון. גם עבודות חקלאיות, כמו קטיפה, חליבה, או האכלת עגלים הן פעילויות, שיש בהן עשייה חיובית.

כאשר נער או נערה מתקשים במציאת עיסוק מספק, דרושה לעיתים עזרת מבוגר בהכוונתם לפעילות שתאים להם.

בהרס התוצאה היא מידית, ולכן הסיפוק הוא מיידי. אבל ברוב המקרים זה גם סיפוק חולף, שאינו נמשך זמן רב.

*ואנדליזם הוא גם ביטוי של כעס, חוסר שביעות רצון, חוסר שייכות. לכן יש מקרים שבהם בני נוער פוגעים בבתי הספר שלהם בימי הלימודים האחרונים. ילד שלא טוב לו בבית הספר, גם אם יש לו לעיתים במהלך שנת הלימודים חשק לבטא את תיסכולו על ידי הרס, ימנע מכך ברוב המקרים. מצד אחד הוא עדיין חש תיקווה לשיפור מצבו. מצד שני הוא גם חושש שיתפס ושמצבו בבית הספר יורע בעקבות זאת עוד יותר. לעומת זאת, בסוף שנת הלימודים, אם הוא, או היא, עדיין מתוסכלים, יש לחלקם קצת פחות מעצורים. יש כבר פחות מחוייבות כלפי בית הספר, יש פחות תיקווה לשיפור, ואם עוזבים את המקום יש פחות סיכוי להתפס.

יש נסיבות שבהן יש סיכוי רב יותר לגרום להרס.

תקופת המעבר של סוף שנת הלימודים ותחילת החופשה מועדת ליותר ואנדליזם. לעיתים יש מצב של בלבול וחוסר התארגנות, טרם החליטו מה לעשות בחופש הגדול ויש פחות גבולות.

הפגיעה בבריכה עלולה הייתה להיגרם, משום שזהו רכוש ציבורי. יש אנשים רבים (אולי רובנו), שבעיניהם לא מוסרי לפגוע ברכוש הפרט, אולם פגיעה ברכוש הציבור נתפשת כפחות חמורה, כי הרכוש כאילו לא שייך לאף אחד. הנזק מתחלק בין רבים לא מוגדרים, שכל אחד מהם נפגע מעט בלבד, ולמזיק קל להשלות את עצמו שבעצם לא פגע באיש. ייתכן וזה גם ביטוי לכעס על הקהילה.

כשם שקל יותר מבחינה מוסרית לפגוע ברכוש של רבים, כך קל יותר לעבור עברות בחברת רבים. בשני המקרים זהותו של היחיד, הנפגע או הפוגע, כאילו מיטשטשת ונטמעת בתוך ההמון. זה עשוי להביא למצב שבו גם הגבולות המוסריים הפנימיים של האדם היחיד מיטשטשים והוא חש אחראי פחות לנזק שהוא גורם.

בקבוצה, צעירים לעיתים מדרבנים וגוררים אחד את השני למעשי שטות. לא תמיד ברור מי יזם מה ומי עשה מה, וכך קל לאדם להטיל את האחריות על אחרים, להפחית מאחריותו האישית, ולהרגיש פחות אשם. כדי לעבור עברה לבד, לעומת זאת, צריך לקבל החלטה אישית, שרוב בני האדם יימנעו מלקבלה.

צריכת אלכוהול עלולה כמובן לפגוע בכושר השיפוט ובעכבות מוסריות, ועל ידי כך לאפשר יותר מעשי ונדליזם.

יש פעילויות המעניקות לנערות ולנערים סיפוק רב, בלי שהן יוצרות שינוי בסביבה. ספורט ומשחקי כדור משותפים, או עשייה קבוצתית אחרת, מאפשרים שחרור אנרגיה רבה, והשינוי הוא גופני פנימי או באווירת הקבוצה.

יש כמובן עוד פעילויות ואפיקי ביטוי מספקים רבים, כגון מוזיקה, משחקים, עזרה לאחרים, בישול, שיחה, ואפילו קריאה ולימודים. כל אלה, ועוד אחרים, יכולים למזער את הסיכויים לואנדליזם.

הואנדליזם אינו נפוץ אצל בני נוער נורמטיביים. לרובם הגדול אין צורך בלתי מרוסן בהרס. תהליכי החיברות מטפחים מנגנוני עידון וביטוי חיובי של הצורך ביצירת שינוי. השומר הצעיר ממשיך את פעולת ההורים, בית הספר והסביבה החברתית ומטפח את המסר של תיקון עולם מותאם לגילאי הנערים.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

אסייאי י"ב

צילמה: רעות רוקח

רשמים מערכ הסיום של כבוד ו'

יגאל קליין

המופע היה מרשים – מאוד יפה, מושקע ומגוון עם ריקוד, שירה ותנועה ומופע ג'אג'לינג. המופע היה מושקע גם מצד הילדים וגם מצד צוות המורים ומחנכות. אורית לפידות, שניצחה על המלאכה עשתה יופי של עבודה.

מירית לוי

סיום כיתות ו' שהפיק בית ספר "האלה" בבית הבנים, היה מרהיב ומרשים. המופע היה מגוון מבחינה תנועתית, מגוון בשירים, כשהשיר המוביל היה "השביל הזה מתחיל כאן" של אהוד בנאי. כהורים חשנו מאוד שמחים שהשביל של ילדנו במערכת החינוך התחיל בביה"ס "האלה". המופע שיקף מאיכויות בית הספר – לא "שיגעו" את הילדים בחודשים של חזרות ו"הרימו" את המופע תוך חודש, בו הילדים עבדו וטרחו, בעזרת כוחות פנימיים של בית הספר. יכולת כה מרשימה מעידה על התגייסות המורים, ניהול טוב ותחושת מחוייבות של התלמידים. בקיצור יופי! המסע ל"צפית", בארגון ההורים, התחיל בצעדה כיתתית שהחלה ביער חרובית והסתיימה באווירה של שכבה אחת ב"צפית". בצפית בורכו הילדים ע"י אורית רובק מנהלת החטיבה וע"י גיא ישראלי מנהל בית הספר, מה שהעביר מסר שמגיעים לבית חדש. אחרי הטקס ב"צפית" הילדים צעדו ל"פרלמנט", שם ארגנו להם ההורים מסיבה. אכן, סיום חגיגי ומרשים לבית הספר היסודי.

דקלה חומסקי

הייתה הפקה רצינית, מתוכננת ומושקעת. בתחילת הערב היה טקס מכובד ומרשים (וגם קצת ארוך...), ואחריו ההצגה. במהלך הטקס שולבו "טעימות" מהחוגים השונים, ובמיוחד התרשמתי מהג'אג'לינג – שהיה מופע היה מרהיב ממש כמו קרקס. בחלק של ההצגה, ההשקעה ניכרה בכל- כתיבת הטקסט, ההמחזה והביצוע של הילדים - הכל היה ברמה גבוהה. בהצגה שילבו שירים, ריקודים וטקסטים, הילדים היו מקסימים וחמודים, לקחו מאוד ברצינות את הכל, הם היו בתוך זה, עזרו אחד לשני וראו את היחד שלהם. לסיכום, היה ערב מושקע ומרגש.

הקנוג של ענוג נוער בחופשה

מאות אלפי נערים יוצאים לחופשה בקיץ. רבים מהם מחפשים עבודה, לפחות לחלק מתקופת החופשה, ולא מעטים אכן יעבדו במהלך הקיץ. העסקת בני נוער בחופשת הקיץ נעשית בשלוש מסגרות עיקריות:

- בני נוער המועסקים במקומות העבודה של הוריהם. במקומות עבודה רבים ערוכה מחלקת משאבי אנוש לפעילות זו, הנחשבת לחלק מפעילות הרווחה של המעסיק.
- מקומות עבודה "קיציים": קייטנות, מקומות בילוי ונופש, אירועי קיץ.
- מקומות עבודה המעסיקים בני נוער במשך כל השנה, ולעתים מרחיבים פעילות זו בעונת הקיץ: רשתות מזון מהיר, שליחויות, מבצעי שיווק.

בנוסף לכך, בני נוער רבים עובדים גם במהלך שנת הלימודים, לשם הגדלת התקציב העומד לרשותם או כסיוע לפרנסת הוריהם.

על עבודתם של נערים חלים כל דיני העבודה, כפי שהם חלים על עבודתם של בוגרים. בחלק מדיני העבודה ניתנת הגנה מיוחדת לנערים, ובחלק אחר ניתנות לנערים זכויות מוקטנות, המביאות בחשבון את היכולת המוגבלת של בני הנוער להתחרות בשוק העבודה. נערים הם אלה שטרם מלאו להם 18 שנה. מי שמלאו לו 18 שנה, והוא עובד עד לגיוסו לצה"ל, נחשב לבוגר. להלן הכללים העיקריים החלים על העסקת נוער.

1 . גיל העסקה מינימלי

חוק עבודת הנוער מתיר העסקת נערים בתקופה של חופשת לימודים מגיל 14 ואילך. במשך שנת הלימודים מותרת העסקת נערים מגיל 16 ואילך, ובמקרים מיוחדים - מגיל 15. החובה להקפיד על קיום דרישה זו, ודרישות נוספות שנועדו למנוע פגיעה בבריאות הנער, חלה לא רק על המעסיק אלא גם על הורי הנער.

2 . דרישה בסיסית: בדיקה רפואית

לפי חוק עבודת הנוער, אין להעסיק נער אלא אם נבדק על-ידי רופא המשפחה וזה אישר את העסקתו.

3 . שעות העבודה

על-פי חוק עבודת הנוער מותר להעסיק נער לא יותר מ-8 שעות ביום ולא יותר מ-40 שעות בשבוע. במקום עבודה שבו יום העבודה הרגיל הוא יותר מ-8 שעות, מותר להעסיק עד 9 שעות נער שמלאו לו 16 שנה. נער העובד לפחות 6 שעות ליום זכאי להפסקה (ללא תשלום) של 45 דקות. כאשר חרף הוראה זו, הועסק נער בשעות נוספות, הוא זכאי לגמול שעות נוספות בהתאם לכללים המופיעים בחוק שעות עבודה ומנוחה.

על המעסיק חלה חובת רישום נתוני הנוכחות של העובדים, באחת משתי דרכים:

- החתמת שעון נוכחות על ידי העובד
- ניהול רישום יומי על ידי העובד ואישורו על ידי ממונה.

אין להעסיק נער בשעות הלילה, כלומר בין בשעות 22:00 עד 6:00 לנער שמלאו לו 16 שנה וסיים כיתה י', ובין השעות 20:00 עד 8:00 לנער שטרם מלאו לו 16 שנה או טרם סיים כיתה י'. בתקופת חופשת לימודים ניתן להעסיק נער שמלאו לו 16 שנה עד שעה 24:00, בתנאי שהמעסיק ידאג להסעת הנער לביתו בסיום העבודה. לשר הכלכלה נתונה סמכות להתיר העסקת נערים בעבודת לילה, והיתרים כאלה הוצאו לעבודות מסוימות.

סעיף 21 לחוק עבודת הנוער קובע "לא יועבד נער במנוחה השבועית". איסור זה חל גם במקום עבודה שיש לו היתר להעסיק עובדים בוגרים בשבת. ברבות מהעבודות המיוחדות לקיץ ומתבצעות במקומות עבודה שאינם פעילים בשבת, נשמר סעיף זה, אך, כידוע, זה יום עבודה עיקרי של נערים העובדים במהלך השנה. על חומרתה של עבירה זו ניתן ללמוד מפסק דין של בית הדין הארצי לעבודה (עפ" 1004/00 אלוניאל בע"מ ועמרי פדן נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 9.2.03), שבו הוטל קנס של 30,000 ש"ח על החברה המפעילה את מסעדות מקדונלד'ס בישראל, וקנס של 50,000 ש"ח על מנהלה של חברה זו, עקב העסקת שמונה נערות ונערים יהודים בליל שבת ובשבת. ראו גם: הקלות נוספות בהעסקתם של בני 17 וחצי שסיימו כיתה י"ב.

4 . שכר מינימום

בהתאם לתקנות שהתקין שר העבודה והרווחה זכאים גם נערים להשלמה לשכר מינימום. שכר המינימום לנוער שונה מהשכר לבוגר אך תלוי בו - שכר המינימום לנוער נקבע באחוזים משכר המינימום הקבוע בחוק, בהתאם לגילו של העובד. שכר המינימום לשעה לנוער מחושב לפי חודש עבודה בן 173 שעות בלבד, ועבודה של 40 שעות בשבוע נחשבת למשרה מלאה. בהתאם לכך שכר המינימום לנוער הוא (החל מחודש יולי 2016):

- נער שטרם מלאו לו 16 שנה: 19.52 ש"ח לשעה.
- נער שמלאו לו 16 שנה וטרם מלאו לו 17 שנה: 20.92 ש"ח לשעה.
- נער שמלאו לו 17 שנה וטרם מלאו לו 18 שנה: 23.15 ש"ח לשעה.
- חניך, שהוא נער עובד הלומד לפחות יומיים בשבוע שיעורי מקצוע בהתאם לחוק החניכות: 16.73 ש"ח לשעה.
- שכר המינימום לבוגר (מי שמלאו לו 18 שנה): 25.94 ש"ח לשעה.

בענף המסעדות מתקיים הסדר, שחל על נערים עובדים וגם על צעירים שכבר אינם בגדר נוער, במסגרתו העובד אינו מקבל שכר, אלא זכאי לטיפים בלבד. את הטיפים אין להביא בחשבון בחישוב

זכותו של העובד לשכר מינימום, ועל המעביד לשלם את שכר המינימום בנוסף לטיפים. טריק מפוקפק אחר לחמיקה משכר המינימום: העסקת עובד מתחיל במשך זמן מה בסטטוס של "מתלמד", שאינו מקבל שכר.

5. הוצאות נסיעה

צו ההרחבה בעניין הוצאות נסיעה לעבודה וממנה חל על בני נוער כפי שהוא חל על בוגרים. נער עובד הזקוק לתחבורה כדי להגיע למקום עבודתו, זכאי לקבל, בנוסף לשכרו, גם החזר הוצאות נסיעה בגין כל יום עבודה, בהתאם למחיר הנסיעה בתחבורה ציבורית, בגבולות הסכום המרבי, שהוא, לפי צו הרחבה האחרון שהוצא, החל מחודש ינואר 2014, 26.40 ש"ח ליום עבודה.

6. חופשה שנתית

מכסת החופשה השנתית לנער גדולה מזו הניתנת לבוגר, והיא 18 יום בשנה לעומת 14 יום לבוגר (בשני המקרים כוללים ימי חופשה אלה גם את המנוחה השבועית). נער שעבד רק בחופשת הקיץ זכאי למכסה זו מוכפלת במספר ימי עבודתו חלקי 240 (כלומר יותר מהמתבקש באופן יחסי למשך תקופת ההעסקה). אם לא ניתנה לנער חופשה בתשלום כמתבקש מכלל זה, יש לשלם לו פדיון חופשה בסיום עבודתו.

7. דיני עבודה נוספים

אף שכל דיני העבודה חלים גם על העסקתם של נערים, לא כולם רלבנטיים. בין החוקים שלהם רלבנטיות גבוהה להעסקת בני נוער נמנה חוק הגנת השכר, המעניק פיצוי גבוה לעובד ששכרו לא שולם במועד. כאשר העסקתו של הנער נמשכת יותר מחודש, חל עליו חוק הודעה לעובד (תנאי עבודה), ולפיו על המעביד למסור לעובד הודעה בכתב המפרטת את תנאי עבודתו. מעסיק הנוהג להעסיק נערים אך מטיל על כך מגבלות גיל חמורות מהאמור בחוק בלא שמגבלות אלה יתחייבו מאופיו של התפקיד, או מעדיף להעסיק רק נערים (או רק נערות) מסתכן בתביעה שתוגש נגדו בגין הפרת חוק שוויון ההזדמנויות בעבודה. החוק להגברת האכיפה של דיני העבודה מקנה לפקחי משרד הכלכלה סמכות להטיל עיצומים כספיים כבדים על הפרת הוראותיו של חוק עבודת הנוער.

בנוסף יש לשים לב לצווי הרחבה ענפיים, כגון צו הרחבה בענף אולמות וגני אירועים, החלים על כל העובדים בענף מסוים, כולל נערים, ומקנים זכויות נוספות, מעבר לאלה שפורטו לעיל

8. דמי ביטוח לאומי

נער עובד פטור מדמי ביטוח לאומי ומדמי ביטוח בריאות. מעסיקו חייב להפריש בגין שכרו של הנער דמי ביטוח לאומי בשיעור 0.38% על חלק השכר שעד 5,678 ש"ח לחודש, ו-1.85% על חלק השכר שמעל זה. ענפי הביטוח הנכללים בדמי ביטוח אלה הם ביטוח נפגעי עבודה וביטוח פשיטת רגל (של המעביד), שלפחות הראשון שבהם חשוב מאוד גם לבני נוער.

9. מס הכנסה

נער עובד חייב, ככל עובד, למלא את טופס 101 למס הכנסה, שבו מדווחים פרטיו האישיים של העובד. בשנת 2016 סף המס לרווק הוא 4,860 ש"ח לחודש, כך שמרבית הנערים העובדים נמצאים מתחת לו ולא ינוכה מהם מס הכנסה. גם נער ששכרו גבוה מסף המס יוכל להצהיר (בצדו האחורי של טופס 101) שלא עבד מתחילת השנה, ובכך לזכות בפטור ממס. לטובת אותם נערים יחידי סגולה העוברים את סף המס השנתי נציין שנערה זכאית, ככל אישה, לעוד חצי נקודת זיכוי, ונער ונערה שמלאו להם 16 שנה זכאים לעוד נקודת זיכוי, כך שסף המס לגביהם גבוה יותר.

הורים לילדים בגילאי 0-3, יכול להיות שמגיע לכם החצר

רשת הגן הקיבוצי בתנועה מסבירה כיצד קיבוצים והורים יכולים לבדוק את זכאותם לקבלת הסיוע

ממשרד הרווחה בעבור ילדיהם המתחנכים בגני הקיבוץ

"כהערכות לשנת הלימודים הקרובה, אני נשאלת לגבי זכאותם של חברי קיבוצים לסיוע אגף מעונות היום ולפניכם התשובה עם דוגמא. חשוב להדגיש שהמערכת הרגולטורית טרם הפנימה את כל השינויים של חוק המס החדש, החישובים יהיו דומים מאד לשנה הקודמת ובשנה הבאה צפויים שינויים נוספים. חברי קיבוצים נבחרים בהתאם לדירוג המשפחתי אותו הם מקבלים על בסיס ההכנסה הממוצעת לחבר כפי שהיא מופיעה בשומת המס הקיבוצית", כך אמרה השבוע חלי זלינגר, מנהלת "הגן הקיבוצי" בתנועה הקיבוצית. זלינגר מדגישה כי חשוב לה שהקיבוצים ובכלל זה ההורים יהיו מודעים לזכויותיהם, ומדגימה - נניח שבקיבוץ שהכנסתו הממוצעת לחבר (כפי שהיא מופיעה בשומת המס-בהנהלת החשבונות) עומדת על 10 אש"ח, יש 4 משפחות עם ילד בגיל משרד הרווחה תמ"ת: משפחה אחת עם ילד אחד עד גיל 18 (ילד המעון לצורך העניין) משפחה אחת עם שני ילדים עד גיל 18 (אחד במעון ואחר כבר לא) משפחה אחת עם 3 ילדים עד גיל 18 (אחד במעון ו-2 האחרים כבר לא) משפחה אחת עם 4 ילדים עד גיל 18 (אחד במעון וה-3 האחרים כבר לא) על פי הנוסחא: הכנסה ממוצעת לחבר * זוג הורים חברים/ מספר הנפשות במשפחה- (הורים+ילדים עד גיל 18) = הכנסה לנפש בתוך המשפחה

בדוגמא מעלה ימצאו המשפחות (כולן באותו הקיבוץ שהכנסתו לחבר 10 אש"ח) זכאיות באופן הבא: משפחה עם ילד אחד עד גיל 18: הכנסה לנפש במשפחה עומדת על 6,666 ₪. לא תמצא זכאית. משפחה עם שני ילדים עד גיל 18: הכנסה לנפש במשפחה עומדת על 5,000 ₪. המשפחה תמצא זכאית בכ- 311 ₪ לפעוט ואם מדובר בתינוק (עד גיל 15 חוד') אז ב-417 ₪ כל חודש! משפחה עם 3 ילדים עד גיל 18: הכנסה לנפש במשפחה עומדת על 4,000 ₪. המשפחה תמצא זכאית בכ- 641 ₪ לפעוט וב-807 ₪ לתינוק כל חודש! משפחה עם 4 ילדים עד גיל 18: הכנסה לנפש במשפחה עומדת על 3,333 ₪. המשפחה תמצא זכאית בכ- 791 ₪ לפעוט וב-1,037 ₪ לתינוק כל חודש! זלינגר מדגישה: "הנתונים הללו הם על בסיס מעונות שהם מלכ"ר- אם אתם אינם מלכ"ר וגובים מע"מ- הסכומים המוחזרים להורים גבוהים יותר! בעלי תפקידים, אני פונה אליכם שתבדקו איך המעונות שלכם מופיעים באתר אגף מעונות היום ומי שצריך לשנות מוזמן לפנות באמצעותנו לאגף. בנוסף, כל ילד שרשום במערכת המקוונת של אגף מעונות היום (בין אם ביקש את התמיכה ובין אם ויתר עליה) מזכה את מערכת הגיל הרך בתשלומים החד פעמיים המועברים מפעם לפעם לטובת שיפור תנאי הבטיחות ושכר מטפלות. כך שנושא הרישום המקוון הוא העסק גם של ההורים באופן פרטני וגם של הקיבוץ...כן, גם אם הקיבוץ נדרש להעמיד אדם (מטפלת בקיאה/מזכירה/ אשת הנהח"ש) בשכר יום שלם לצורך סריקות טפסים/ תלושי שכר והזנות למערכת המקוונת. לזה קוראים מיצוי זכויות אזרחיות. אל תוותרו עליהם!"

נכון גם להורי וילדי ההרחבה.

המעוניינים מוזמנים ליצור איתי קשר ולהתעדכן בנושא.

חלי

על הג'ארה ועל אבן וזכרון

מים קרים מי צריך מקרר.

אני ודורי גדלנו ורכוש רב הקיף אותנו. הניסוח ברבים מעיד על תקופה, שבה גוף ראשון יחיד נשלל כלא היה. היום היו אומרים (גדלתי ביחיד). "אחד הנכסים" שהיו לנו בבית הייתה הג'ארה. לא היו מקררים בבית ולא היה ניתן לשמור אוכל, ז"א שלא היה בבית אוכל בכלל. הילדים היו אוכלים ארוחת ערב ב-700-בבית הילדים. המבוגרים היו אוכלים בחדר האוכל שם הגישו שלוש ארוחות במשך היום +ארוחת ארבע. ב-8.00 בבוקר, אחרי שעתיים עבודה הייתה מוגשת ארוחת הבוקר. הורי הביאו מחדר האוכל לחם וריבה (שבושלה בדרך כלל מסלק). ובנוסף, לכול היותר חלב. בדרך כלל שלחו אותי להביא חלב כשליחות. וזאת זכורה לי כקשה ביותר. היה להורי קומקום חרסינה עבה, בצד אחד הייתה ידית חמה למדי שהיה מאוד כבד להחזיק אותה. בצד שני הייתה פיה למזיגה היא הייתה חמה רותחת ובלתי ניתנת לתמיכה. ז"א, ניתן היה להחזיק את הקומקום רק בימין ולא היה ניתן לתמוך ביד השנייה, הייתי מניח את הקומקום מדי כל-10 מטר לנוח. כילד בן 6-7, עם ידיים קטנות, המשימה נראית לי היום בלתי אפשרית.

יום אחד אמא הכינה גלידה בעבודה. היא עבדה בבית התינוקות ולפעמים כשכל התינוקות ישנו שנת צהרים הייתה לה אפשרות להכין גלידה. מיקסר ומקרר היו בבית התינוקות רק זמן היה חסר. בד"כ גלידה הייתה לבן ריבה וביצים. הם רצו שגילי (אחי הבכור) יביא את הגלידה אחה"צ ז"א שלקח לגלידה זמן להקריש, אבל הוא המציא תירוץ שהוא מפחד להתחשמל מידיית המקרר. לפי דבריו הוא חטף איפה שהוא זרם מידיית של מקרר, אז "שלחו אותי להתחשמל". הוא סינ'ר אותי לכל הילדות וגם זו הפכה להיות מטלה שלי, כבדרך קבע. הג'וב של גילי היה לשפוך את פח האשפה. ויתכן ואף רחץ אותו. פח האשפה היה מתמלא באותם ימים פעם בשבוע. בטרם היו שקיות, היו פורסים עיתון על התחתית, שזו לא תחליד מהר מהחמיצות של האשפה. טרם היה פלסטיק. הפח התמלא. רק פעם בשבוע, כי לא היו בנמצא שום אריזות מזון. אפילו החמאה הגיעה מחדר האוכל בגוש ולא ארוזה. ריבה הבאנו בצנצנת, שהינו שוטפים וממחזרים לעוד שבוע. את העיתון "על המשמר" כמעט ולא ראיתי, למעט החתיכה שנפרסה בפח. כנראה שהוא נקרא וניזרק מקודם, לפני שבאתי. גם כך "על המשמר" היה דף אחד שהייה מודפס מארבעה צדדים. הוכתרת הייתה זהה מדי יום. לציונות לסוציאליזם ולאחוות עמים. במשך כול השנים שהונפק.

הייתה אז ארוחת ארבע לילדים. תפרו לכל ילד שקית, שלי הייתה ירוקה. שרוך לבן היה לה. הייתי מקבל אותה בארבע, כאשר הלכתי הביתה ובה פרי אחד. למשל תפוז. אז טרם היה פרדס בקיבוץ והיום שוב אין פרדס בקיבוץ. המבוגרים לא ראו פרי בצורה מאורגנת. אבל היה ניתן לקטוף בחצר המשק תאנים, שקמים (גמוס), חרובים וסברס אפילו ענבים גדלו בעיקר במורד שבין הכיתות לברכת השחייה. החברים החלו לגדל פרי בגינתם. יותר מאוחר, כי אידיאולוגית היה קשה לחשוב את המילים פרטי ושלי. עוד על הג'ארה. זו הייתה ג'ארה ערבית מחרס, אותה מילאו במים מהברז, שעל הדשא. הג'ארה הייתה מזיעה אחוז מסוים מהמים, ז"א שתמיד היא הייתה לחה מבחוץ לטובת קירור המים. וכך התקררה ביחס לסביבה. היא עמדה על צלוחית קטנה בפינת החדר במקום קבוע. למרות זאת תמיד היה מעין עיגול מים היכן שעמדה, כפי הנראה הצלוחית הזילה אף היא. כדי לשתות ממנה היה צריך להחזיק את

הפנים לכוון התקרה ולהרים את הג'ארה מעל הפנים, שהפייה תמזוג בקשת לתוך הפה בשתי ידיים. אצלנו בבית אסור היה לנגוע בפיה עם השפתיים. זה היה טקס, שאבא שלנו חינך אותנו מגיל צעיר, כל אחד שרצה מים קרים, שתה רק מהג'ארה לא היו כוסות בבית, אולי כי לא היה נוח לשטוף אותן. גם כלים אחרים לא היו. כן היו שתי כוסות לקפה של ההורים. אני זוכר הרבה פעמים ששלחו אותי לשטוף כלים אל הדשא למטה. הייתי לוקח אמה (סבון כלים, שהיה תחילה גוש ואח"כ נוזל, עשו אתו את כל הניקויים בבית, לפעמים גם כביסה), ויורד שבע מדרגות לדשא שבידי הכלים לשטיפה וגם קש, שזה כמו ברזלית לשפשוף, אבל מחומר הנראה כקש. מכיוון שהברז היה גבוה ממני תמיד נרטבתי הרבה בפנים. הרוח הייתה דוחפת עלי את המים, דבר אשר בימים קרים היה סיוט, וזה היה באסה עוד הרבה ימים או שנים לפני שהומצאה המילה באסה.

בילדותי המוקדמת, כאשר הייתי מגיע לפעמים הביתה בארבע אחה"צ ולא הייתי מוצא את ההורים, אז הייתי הולך למקלחת הציבורית שם נפגשתי עם עוד מספר "יתומי קש שכמותי". אהבנו להכניס קרשים שהובאו בערמה גדולה מהנגרייה. הקרשים היו לטובת חימום המים של המתרחצים. הם הוצבו אל מול מקלחת הגברים וכל מי שבא להתקלח, הוסיף מספר קרשים. כך שמרו על רמת המים החמים. משלוש וחצי עד שבע בערב. הבחורים תמיד התרחצו בדלת פתוחה ובתור ילדים היינו מציצים להם אני לא יודע למה לא הצצנו לבחורות כנראה היה סגור. ובכל מקרה כמעט כולנו יצאנו סטריטים, איך חדר אחד "הספיק" לזוג הורים ושלושה ילדים? חדר אחד לבילוי יום יומי? והיינו מבליים אחר צהרים מלא. קודם כול הייתה מיטה צרה כ-1.10 מטר, שהיא הייתה גם הספה, היה גם ארון קטן, מדף ספרים, שני שרפרפים, עגלת "תה" ששימשה שולחן אוכל ושולחן כתיבה, הייתה גם מיטה נוספת צרה, שהתקפלה מתחת למיטה "הגדולה". השעתיים המשפחתיות האלה היו אינטימיות ביותר. ועיצבו כל אחד במשפחה לדרכו אל החיים.

איתי ישראל

במעשרים שבין העולמות

קיבלתי השבוע שיעור חי ומרעיד על עוצמת הכמיהה של האדם לחיים שיש בהם מגע עם חסד ועם אהבה

המסע שלנו לא עוסק רק בתמונה כללית של חברה או של קבוצות. המסע מפגיש אותנו עם בני אדם בכל מצבי חייהם. אשתף אתכם בסתם יום של חול במפגש בין הפרק היומי ואנשים שבדרך.

ביום שלישי השבוע קראנו את פרק צא ובתוכו הפסוקים הבאים:

(א) יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שָׁדַי יִתְלוֹנֵן:

(ט) כִּי־אֲתָה יְהוָה מְחַסֵּי עֲלִיּוֹן שְׁמֵת מְעוֹקְךָ:

(י) לֹא־תִאֲנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב בְּאֵהֶלְךָ:

(יא) כִּי מִלְאֲכִיו יִצְוֶה־לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דַּרְכֶיךָ:

מצאתי את עצמי במהלך היום בתחנות שונות של מפגשים עם אנשים במצבי חיים שונים. התחלתי את הבוקר בבית החולים 'שערי צדק' לצד מיטת איש זקן שנמצא בשארית חייו ומשפחתו סובבת אותו באהבה. המזמור של היום יצא מפי אל אוזנו כלחישת תפילה של הכנה למסע חייו במעבר מחדר לחדר, מעולם שלנו לעולם שמעבר.

בהמשך היום נפגשתי עם קבוצת לומדים בבית מדרש בתל אביב, קולקציה של אנשים טובים באמצע החיים ובאמצע הדרך. קראנו יחד את המזמור ושוחחנו על תחושת המשורר שחש את המלאכים המלווים אותו בכל דרכיו. האם התודעה הזו ניתנת לרכישה? האם היא קשורה במיסטיקה או שהיא שייכת למחוזות הקיומיים של האדם?

תחנה שלישית היתה בבית חולים סיעודי בפתח תקוה. שם מאושפזת אשה נדירה שגופה בגד בה באופן נורא וראשה צלול ובהיר. היא יושבת על כסאה ללא יכולת להזיז אצבע, ללא יכולת לומר מילה וללא יכולת פיזית לומר את שבליבה. אבל עיניה משדרות עוצמה של חיים ובטכניקה מרגשת היא מתקשרת עם הבת שלה שמצליחה לקרוא את רמיזותיה במבט. גם שם קראנו את המזמור הזה וקיבלנו, כל מי שהיה שם, שיעור חי ומרעיד על עוצמת הכמיהה של האדם לחיים שיש בהם מגע עם חסד ועם אהבה.

יש משהו במילות המזמור שמעבה את התודעה הדתית שלי על היות האדם צלם אלוהים. מחוץ לגבולות התודעה מסתתר בסתר עליון עולם שלם של נשמות ומתוכן נוצקת נשמת האדם ומתחברת אל הגוף. בתפילה זו אין הבדל בין אדם היוצא מכאן לשם - על פני האדמה הזאת או מכאן לשם במעברים שבין העולמות. זו תנועה גדולה של נשמת האדם המלווה במלאכי עליון ומוגן מפני מזיקים. הידיעה הזו ש"מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכך" היא זו המעצימה את כוחות הגוף והנפש לצלוח כל מכשול.

המזמור הזה אינו שיר של דמיונות. הוא שיר שמייצר תודעה שמעבר לחושי הגוף. הוא חודר וחותר על עבר הסתר בעולמו של הבורא, שם מסתתר עליון ומלווה את כל הנבראים במעברי חייהם.

הרב בני לאו הוא ראש מיזם 929, בשותפות עם גל גבאי